

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 5. februar 2020 blev i sag nr. 94100:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring med ansvars- og kaskodækning. I klageskema af 25/8 2019 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Modparten bakkede ind i mit køretøjs bageste del af venstre side lige bag venstre baghjul (billede 4). Ingen personskade. Modparten har en skade på højre baghjørne (billede 3).

Uheldet sker i forbindelse med at jeg skal forlade en p-plads. Modparten passerer bag mig og da modparten er forbi, orienterer jeg mig og da der er klar bane begynder jeg at bakke langsomt ud i retning mod min højre side. P-pladsen til min venstre side er fri og jeg kan bakke meget fladt ud, da min forende kan benytte den ledige plads på min venstre side. Da jeg er i gang med manøvren registrer jeg at der kommer et bakkende køretøj fra venstre side i vognbanen nærmest mit eget køretøj og i en hastighed, så det ikke vil kunne nå at standse inden det rammer min bil. Jeg når at få bilen i fremadrettet gear og få den så langt tilbage i p-båsen, så jeg kun bliver ramt ganske let og så langt tilbage på bilen som det er tilfældet (billede 4).

Oversigt over p-arealet og bilernes placeringer undervejs i forløbet fremgår af filen 'billeder med angivelse af uheldets gang'.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At man anerkender mit forsøg på at begrænse skaden i henhold til forsikringsaftalelovens paragraf 52, ved at forsøge at få min bil tilbage i p-båsen. Og ikke som afgørelsen er faldet ud, at netop mit forsøg på at begrænse skaden i henhold til forsikringsaftalelovens paragraf 52 blive udslagsgivende for at jeg ender med en afgørelse der betyder at jeg skal betale halv selvrisiko, dvs. deling af skyld.

Dette vil jeg konkret opnå, da det i det øjeblik modparten rammer min bil ikke er af afgørende betydning om min bil var i fremdrift eller baguddrift."

Selskabet har i brev af 18/9 2019 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi har modtaget vores kundes klage til jer over, at hun skal betale halvdelen af sin selvrisiko i forbindelse med en autoskade på en parkeringsplads.

Klager mener, at hun ikke har noget ansvar for skaden, da hun prøvede at undgå påkørslen, hvorfor hun mener, at det er modparten, der skal holde hende skadefri.

Modparten har en anden forklaring på uheldet, hvorfor vi mener, at ansvaret skal ligedeles mellem parterne, da det er fast praksis, når der er uenighed om uheldets opståen og omstændighederne i sagen ikke tilsiger andet.

Vi har på den baggrund opkrævet klager halvdelen af selvrisikoen.

Her følger fakta om forsikringen

Klager har tegnet en bilforsikring på sit køretøj en [personbil] med registreringsnummer ... (bilag 1) i Topdanmark Forsikring.

De gældende vilkår er bilforsikring til elitebilister med vilkårsnummer 6740-3.

Der er dækning for ansvar, kasko, tyveri, mm., førerulykke samt udvidet glasdækning (bilag 2).

Den gældende selvrisiko for ansvar og kasko udgør 3.927 kr.

Sådan har sagsforløbet været

Klager anmelder den 6. maj 2019, at hun samme dag er blevet påkørt på en parkeringsplads. Der er sket skade på bagenden af hendes og modpartens bil. Uheldet sker ifølge klager i forbindelse med, at begge parter bakker. Klager oplyser, at hun når at se modparten, hvorfor hun forsøger at undgå påkørslen ved at køre frem i parkeringsbåsen igen (bilag 3).

Skaderne på bilerne kan ses på de billeder, som klager har lagt ind på portalen.

Vi sender en anmeldelsesbekræftelse til klager den 8. maj 2019 og beder hende sende bilen på værksted. I samme brev oplyser vi, at vi ud fra hendes oplysninger vurderer, at modparten er skyld i skaden. Det oplyses dog også, at vi forbeholder os retten til at vende tilbage til hende, hvis modparten har en anden forklaring på uheldet (bilag 4).

Den 8. juli 2019 kontakter vi klager og oplyser, at vi mener, at der skal ske ligedeling af ansvaret, da modparten har en anden forklaring på uheldets opståen. Modparten har oplyst, at begge parter var i færd med at bakke i skadesituationen.

Vi opkræver derfor klager halvdelen af selvrisikoen.

De efterfølgende dage klages der flere gange, og vi forsøger at forklare vores afgørelse omkring ansvarsfordelingen både skriftligt og mundtligt, uden vi når til enighed med klager. Vi kontakter også modparten igen, og vedkommende fastholder sin forklaring af uheldet.

Den 12. juli 2019 klages der til vores kundeklageansvarlige, der i svar af 16. august 2019 fastholder, at ansvaret ligeledes, da der er uenighed omkring uheldets opståen, der er ingen uvildige vidner til uheldet og omstændighederne i øvrigt ikke bekræfter, at kun den ene part er ansvarlig.

Vi henviser til klagers bilag, hvor korrespondancen er vedlagt.

Her får I en nærmere forklaring på vores afgørelse

Det er ubestridt i sagen, at der har fundet et færdselsuheld sted, hvorfor det ikke kommenteres nærmere. Nærværende sag vedrører alene ansvarsfordelingen og som en konsekvens heraf; hvor meget klager skal betale i selvrisiko.

Vi hæfter som ansvarsforsikringsselskab for klager direkte overfor skadelidte jf. færdselslovens § 108 stk. 1. Det er i den forbindelse nødvendigt at afgøre skyldfordelingen for at kunne opgøre erstatningen til modparten.

For at kunne afgøre skyldfordelingen har vi lagt klagers og modpartens forklaringer til grund, men der er desværre ikke enighed om, hvordan uheldet er foregået.

Klager oplyser, at hun havde orienteret sig til begge sider, og da modparten var passeret, var hun begyndt at bakke ud. Klager oplyser, at hun så modparten var begyndt at bakke mod hende, hvorfor hun satte bilen i 1. gear og forsøgte at undvige ved at køre frem igen.

Modparten oplyser imidlertid, at uheldet sker, da de begge er i gang med at bakke, og modparten mener ikke, at klager var ved at køre frem i båsen igen for at undgå uheldet.

Der er således ikke overensstemmelse mellem de to parter forklaringer.

Der findes ikke nogen uvildige vidner, der bekræfter en af parternes versioner af uheldet.

Vi har herudover set nærmere på skaderne på bilerne og bilernes placering på parkeringspladsen (ud fra billederne) for at vurdere, om det kunne afklare ansvaret nærmere.

Skaderne på bilerne indikerer efter vores vurdering blot, at de to biler har kørt sammen højre bagende mod venstre bagende. Bilernes placering mener vi ikke bekræfter, om den ene part har bakket i uheldssituationen, mens den anden prøver at undgå. Billederne er trods alt taget, efter parterne er kørt sammen og er i gang med at udveksle oplysninger.

Vi mener på den baggrund ikke, at billederne viser, at det kun er den ene part, der er ansvarlig for uheldet.

Derudover mener vi heller ikke, at de skitser som klager har tegnet sandsynliggør, at hun ikke var i færd med at bakke ud.

Klager oplyser, at modparten bakkede i højre side på parkeringspladsen, og hun derved ikke kunne forvente, at der kom nogen bakkende i den side.

Vi gør opmærksom på, at der gælder en skærpet vigepligt jf. færdselslovens § 18 stk. 1, når man bakker.

Hertil kommer, at uheldet sker på en parkeringsplads, hvor man erfaringsmæssigt ved, at man skal være særlig påpasselig.

I har udtalt jer i lignende sager

Vi har tidligere henvist vores kunde til at læse kendelserne AKF 69.657, AKF 81.004, ligesom der findes mange lignende nyere kendelser så som AKF 89.993, AKF 90.158, AKF 90.226 og AKF 90.573 (bilag 5-10).

Nævnet udtaler i disse sager, at når der foreligger modstridende forklaringer, og der ikke er nogen uvildige vidner i sagen eller andre tilstrækkelige beviser, så er udgangspunktet ligedeling af ansvaret, da en retsafgørelse sandsynligvis vil komme frem til det samme resultat.

Vi fastholder vores afgørelse

På den ovennævnte baggrund fastholder vi vores afgørelse omkring ligedeling af ansvaret, da vi ikke kan bevise, at modparten bærer det fulde ansvar for uheldet.

Vi mener derfor, at vi har været berettiget til at opkræve klager halvdelen af den gældende selvrisiko."

Klageren har i brev af 13/10 2019 til nævnet bl.a. anført:

*"I forbindelse med min indgivelse af klage over Topdanmarks afgørelse skriver jeg
Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?*

At man anerkender mit forsøg på at begrænse skaden i henhold til forsikringsaftalelovens paragraf 52, ved at forsøge at få min bil tilbage i p-båsen. Og ikke som afgørelsen er faldet ud, at netop mit forsøg på at begrænse skaden i henhold til forsikringsaftalelovens paragraf 52 blive udslagsgivende for at jeg ender med en afgørelse der betyder at jeg skal betale halv selvrisiko, dvs. deling af skyld.

Dette vil jeg konkret opnå, da det i det øjeblik modparten rammer min bil ikke er af afgørende betydning om min bil var i fremdrift eller baguddrift.

Det er således ikke korrekt, når Topdanmark i deres første høringssvar skriver, at jeg klager over at skulle betale halvdelen af min selvrisiko.

Det er heller ikke korrekt, når Topdanmark skriver, at jeg mener at jeg ikke har noget ansvar for skaden, idet jeg ikke nogen steder har forholdt mig til dette. Topdanmark kan således ikke vide noget om, hvordan jeg forholder mig til ansvaret for skaden.

Topdanmark skriver, at modparten har en anden forklaring på uheldet. En påstand fra Topdanmarks side, da de ikke på noget tidspunkt og ej heller nu har fremlagt dokumentation for modpartens forklaring. Det er således alene Topdanmarks påstand at modparten har en anden forklaring.

En påstand som de lægger til grund for den afgørelse som de træffer om at der skal ske ligedeling af skyld (betaling af selvrisiko).

Topdanmark skriver at der er sket skade på bagenden af min og modpartens bil. Dette er ikke korrekt da der er sket skade på siden af bagenden af min bil. Min bil er således ramt på siden af bagenden lige bag åbningen til benzintanken (benzindækslet). Dette fremgår af fotodokumentationen og oversigtstegningerne. Det er således modparten der påkører min bil og rammen den på siden af bagenden lige bag åbningen til benzintanken (benzindækslet) og ikke min bil der bevæger sig sidelæns ind i modpartens bil.

I den anmeldelsesbekræftelse af 8. maj 2019, som der henvises til skriver Topdanmark *Modparten har skylden for uheldet*

Ud fra din anmeldelse er det vores vurdering, at modparten har skylden for uheldet. Vi kontakter modpartens forsikringsselskab og beder dem anerkende erstatningspligten. Hvis vi får brug for yderligere oplysninger fra dig, eller hvis modparten har en anden forklaring på, hvordan uheldet skete, vender vi tilbage til dig. Vi kan ikke give nogen tidshorisont for afslutningen af din sag, fordi vi er afhængige af, at modpartens forsikringsselskab vender tilbage over for os.

Det fremgår ingen steder i korrespondancen med Topdanmark eller i deres første høringsvar, hvor modparten er forsikret. Modparten oplyste på uheldsdagen at hun er forsikret i Topdanmark. Topdanmark skal således kontakte dem selv for at få modparten til at anerkende erstatningspligten. Og Topdanmark repræsenterer således begge parter.

Af Topdanmarks tilbagemelding fremgår det ikke, at såfremt modparten har en anden forklaring, så vil man træffe en administrativ afgørelse, hvor man vil foretage en ligedeling, således at begge parter skal betale halv selvrisiko.

Topdanmark vender tilbage præcis 2 måneder efter på telefon, helt præcis den 8. juli 2019, mens jeg er på ferie. Først taler jeg med en medarbejder i ca. 1 time, hvor vedkommende forsøger, at få mig til at sige jeg anerkender afgørelsen. Samtalen ender med at hun vil få en anden medarbejder til at ringe til mig, hvilket også sker. Denne medarbejder taler jeg også med i ca. 1 time, hvor hun ligeledes forsøger at få mig til at sige at jeg anerkender afgørelsen. Efter en times tid går hun med til at skrive i sagen at jeg ikke kan anerkende afgørelsen, da det i det øjeblik som modpartens bil rammer min bil er komplet ligegyldig om jeg kører frem eller tilbage, da jeg bliver ramt på siden af bilens bagende lige bag åbningen til benzintanken (benzindækslet) og således ikke har en chance for at undgå at blive ramt selvom jeg forsøger. Det er modparten der bakker i højre vognbane mod den gængse kørselsretning for højre vognbane og det foregår på en parkeringsplads. Jeg bakker ud fra en p-bås efter at modparten har passeret min bil og der er fri bane og opdager kort efter at modparten er begyndt at bakke og er på vej til at bakke ind i min bil og forsøger at begrænse skaden ved at sætte i første gear og komme tilbage i p-båsen. Det forsøg på at begrænse skaden fører til at jeg, trods forsikringsaftalelovens paragraf 52 om at man skal tilgodese forsøg på begrænse en skade, ender med en afgørelse der pålægger mig halv selvrisiko, da modparten ifølge Topdanmark har forklaret at jeg er i færd med at bakke, dvs. hendes og Topdanmarks påstand, idet der ikke er fremlagt dokumentation for at modparten har afgivet denne forklaring.

Dagen efter modtager jeg en opkrævning på halv selvrisiko, trods det at jeg på intet tidspunkt har modtaget dokumentation for at modparten rent faktisk har afgivet en anden forklaring end min og trods det at det er helt uden betydning om jeg kører frem eller tilbage, da modparten påkører

Ankenævnet for Forsikring

6.

94100

min bil. Det er således alene Topdanmarks påstand at modparten har afgivet anden forklaring og Topdanmark repræsenterer ligeledes modparten.

Jeg får således ingen skriftlig afgørelse, men kun en telefonopringning og efterfølgende en opkrævning. Og trods flere henvendelser til Topdanmark, fastholder man at når der er afgivet forskellig forklaring, og at det ikke nogen betydning om man kan udlede andet af de faktiske skader, dvs. at det er en ren administrativ afgørelse at parterne deler skylden. En afgørelse som jeg ikke kan være enig i da min bil ikke kan køre sidelæns og derfor ikke er den aktive part i sammenstødet.

Jeg skal anmode Ankenævnet for Forsikring om at få tilsendt dokumentation fra Topdanmark på modpartens forklaring af hændelsesforløbet, dvs. kopier af modpartens forklaring af forløbet.

Det undrer mig endvidere at det tager Topdanmark 2 måneder at få modpartens forklaring, idet man må formode at modparten uden ophold har anmeldt uheldet til sin forsikring, som modpartens oplyste mig på uheldsdagen skulle være Topdanmark."

Selskabet har i brev af 23/10 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget klagers seneste bemærkninger.

Vi mener ikke, at der er fremkommet nye oplysninger til sagen.

Vi har til information ikke nedsat klagers erstatning på baggrund af en tilsidesættelse af tabsbegrænsningspligten i FAL § 52 stk. 1.

Vi har derimod opkrævet klager halvdelen af den gældende selvrisko ud fra en ansvarsvurdering af parkeringsskaden. Det er en bevismæssig vurdering af de tilgængelige oplysninger i sagen.

Der foreligger divergerende forklaringer fra parterne omkring selve uheldet. Der er ingen uvildige vidner til uheldet, og skaderne på bilerne viser ikke, at det alene skulle være modparten, der er skyld i uheldet.

Vi vedlægger modpartens et notat omkring modpartens forklaring (bilag 11).

Vi kan på den baggrund ikke bevise, at det alene er modparten, der er skyld i uheldet, og derved kræve at vedkommende skal betale den fulde selvrisko og derved holde klager skadefri.

Det er sædvanlig praksis, at der sker en ligedeling af ansvaret, når man ikke kan bevise, at det alene er den ene part, der er ansvarlig for et uheld som dette. Vi har i den forbindelse fremlagt dele af den omfattende praksis, der findes på området.

For en god ordens skyld skal det nævnes, at den bevismæssige vurdering ikke ændres ud fra betragtninger om, hvor modparten er forsikret.

Vi mener således, at vi har behandlet sagen korrekt ud fra vilkår og praksis på området."

Ankenævnet for Forsikring

7.

94100

Klageren har i brev af 13/10 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Da Topdanmark endnu ikke har fremsendt kopi af modpartens anmeldelse af uheldet, skal jeg endnu engang anmode Ankenævnet for Forsikring om at få tilsendt kopi af modpartens anmeldelse af uheldet, så den kan indgå som bilag i behandlingen af ankesagen.

Endvidere skal jeg anmode Ankenævnet for Forsikring om at få tilsendt kopi af alle øvrige dokumenter der måtte være på modpartens korrespondance omkring sagen med dennes forsikrings-selskab (Topdanmark), så de kan indgå i Ankenævnet for Forsikrings behandling af min klage. Herunder også selskabets (Topdanmarks) notater i sagen.

Såfremt Topdanmark ikke ønsker at udlevere disse, må jeg anmode om at Ankenævnet for Forsikring tager dette til efterretning og på den baggrund vælger at afgøre klagen til min fordel, dvs. afviser Topdanmarks krav om betaling af halv selvrisiko."

Selskabet har i brev af 15/11 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget klagers bemærkninger til sagen.

Vi har ikke mulighed for at udlevere andre kunders forsikringsoplysninger og oplysninger i deres sager, med mindre parten har givet samtykke hertil. Vi kan på den baggrund ikke give fuldt indblik i modpartens sag.

Vi vedlægger dog som bilag 12 modpartens anmeldelse.

Vi kontaktede modparten på baggrund af anmeldelsen for at høre nærmere til omstændighederne ved uheldet og for at få en uddybende forklaring. Modpartens forklaring er tidligere udleveret som bilag 11.

Konsekvensen af parternes forskellige forklaringer og de øvrige omstændigheder i sagen har vi redegjort for i de 2 første høringssvar, hvorfor dette ikke gennemgås nærmere.

Vi bemærker, at det er op til os som ansvarsforsikrer for klageren at afgøre skyldsspørgsmålet i forhold til modparten, da vi hæfter direkte jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Vi mener, at sagen kan forelægges Nævnet på det forhåndenværende grundlag."

Klageren har i brev af 20/11 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Topdanmark har fremsendt kopi af modpartens anmeldelse, bilag 12, hvoraf det fremgår
Jeg bakkede ind i den anden bil.

Topdanmark har endvidere fremsendt kopi af et internt notat, bilag 11, hvoraf det fremgår
Ft holder fast i, at hun mener at mp var i færd med at bakke, da de ramte hinanden

I bilag 11 laver Topdanmark en udlægning af situationen som ikke stemmer overens med modpartens anmeldelse af uheldet, hvor modparten i sin anmeldelse, bilag 12, skriver at hun bakkede ind i den anden bil (dvs. klagers bil) og i det interne notat bliver det til de ramte hinanden. Desuden

Ankenævnet for Forsikring

8.

94100

skriver Topdanmark i sit interne notat at Ft (dvs. modparten) mener at mp (dvs. klager) var i færd med at bakke. Modparten er således ikke sikker på sin vurdering af at jeg var ved at bakke i det øjeblik, som hun ramte min bil på bilens venstre side af bagenden. Alligevel angiver Topdanmark i sin afgørelse af sagen at der er divergerende opfattelse af hændelsesforløbet og at jeg derfor skal betale halv selvrisko.

I bilag 4, anmeldelsesbekræftelse, skriver Topdanmark

Modparten har skylden for uheldet

Ud fra din anmeldelse er det vores vurdering, at modparten har skylden for uheldet. Vi kontakter modpartens forsikringsselskab og beder dem anerkende erstatningspligten.

Hverken af bilag 12 eller bilag 11 fremgår der noget der skulle give anledning til at ændre på den vurdering som Topdanmark selv har lavet jvf. bilag 4, idet modparten jvf. bilag 11 vedkender sig at have bakket ind i min bil.

Jeg må derfor på den baggrund anmode Ankenævnet for forsikring om at omstøde Topdanmarks afgørelse af sagen, da der jvf. ovenstående ikke er belæg for at konkludere at der er divergerende opfattelse af hændelsesforløbet og dermed at afgøre sagen med betaling af halv selvrisko.

Jeg ikke enig i Topdanmarks beslutning om ikke at udlevere andre kunders forsikringsoplysning, idet jeg mener at de oplysninger der vedrører den sag, hvor mit køretøj er part bør udleveres jvf. 'Vejledning for klagerne ved brug af portalen', hvor der på side 10 står
Udgangspunktet er, at det er selskabet, der skal lægge de relevante dokumenter på sagen.

Da Topdanmark er part i min klagesag, kan det således ikke være op til Topdanmark, at vurdere, hvorvidt et dokument i sagen er relevant eller ej og det vil derfor være hensigtsmæssigt at Topdanmark fremsender alle dokumenter. I denne sag er modparten ikke at betragte som andre kunder, men alene som modpart idet vedkommende lige så vel kunne have været kunde i et andet forsikringsselskab. Hvordan Topdanmark vælger at arkivere diverse dokumenter, såfremt det er det der er problemet her, er ganske irrelevant i forhold til denne sag og alene et problem mellem Topdanmark og den anden kunde.

Jeg skal derfor endnu engang anmode Ankenævnet for Forsikring om at få tilsendt kopi af alle øvrige dokumenter der måtte være på modpartens korrespondance omkring sagen med dennes forsikringsselskab (Topdanmark), så de kan indgå i Ankenævnet for Forsikrings behandling af min klage. Herunder også selskabets (Topdanmarks) notater i sagen. Topdanmark inviterer jo selv, i deres seneste høringssvar, til at de kan kontaktes såfremt Ankenævnet for Forsikring mangler bilag, og det må formodes at de dermed også er villige til at udlevere disse.

Såfremt Topdanmark ikke ønsker at udlevere disse, må jeg anmode om at Ankenævnet for Forsikring tager dette til efterretning og på den baggrund vælger at afgøre klagen til min fordel, dvs. afviser Topdanmarks krav om betaling af halv selvrisko."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder den korrespondance mellem selskabet og klageren, der ligger forud for sagens indbringelse for nævnet samt fotos af den omhandlende parkeringsplads og skaden på klagerens og modpartens biler.

Ankenævnet for Forsikring

9.

94100

Af modpartens skadeanmeldelse fremgår bl.a.:

"Hvordan skete det, og er der skader på andet end køretøjet? Hvis ja, hvilke?
Jeg bakkede ind i den anden bil."

Af notat af 6/7 2019 fra selskabet vedrørende modpartens forklaring fremgår bl.a.:

"Ringer til ft, for at høre hvad mp gjorde ved uheldet.
Ft oplyser, at da sammenstødet sker, er de begge i gang med at bakke.

Jeg forklarer, at mp har en anden forklaring på uheldet end ft, og at mp mener han var ved at køre frem igen, da uheldet skete, da han havde set at ft bakkede.

Ft holder fast i, at hun mener at mp var i færd med at bakke, da de ramte hinanden.

Jeg forklarer ft, at jeg lige indhenter kommentarer fra mp, men at hun skal regne med at sagen ender med ligedeling, grundet modstridende forklaringer. Det forstår hun godt. Forklarer at sagen også normalt bliver afgjort med 50/50 skyld, når begge parter bakker, da der er skærpet vigepligt."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"9. Selvrisiko
Forsikringstageren betaler den første del af enhver ansvars- eller kaskoskade med selvrisikobeløb. Beløbet fremgår af policen og betalingsmeddelelsen."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hun den 6/5 2019 var involveret i et færdselsuheld. Klageren har oplyst, at hun bakkede ud fra en parkeringsbås. Da hun var i gang med manøvreren, så hun modparten, hvorfor hun forsøgte at undgå påkørslen ved at køre frem i parkeringsbåsen igen.

Klageren ønsker, at selskabet anerkender hendes forsøg på at begrænse skaden i henhold til forsikringsaftalelovens § 52, idet hun forsøgte at få sin bil tilbage i parkeringsbåsen. Hun har anført, at "dette vil jeg konkret opnå, da det i det øjeblik modparten rammer min bil ikke er af afgørende betydning om min bil var i fremdrift eller baguddrift", og at hun ikke havde en chance for at undgå at blive ramt, selvom hun forsøgte. Hun er utilfreds med, at selskabet har ligedelt ansvaret, idet hun har anført, at det var modparten, der bakkede ind i hendes bil. Klageren

Ankenævnet for Forsikring

10.

94100

har henvist til, at modpartens forklaring om, at de begge bakkede på samme tid ikke kan hænge sammen med parternes placering på skadestedet og skaderne på bilerne.

Selskabet har ligedelt ansvaret mellem klageren og modparten med henvisning til, at der er uenighed omkring uheldets opståen, at der ingen uvildige vidner er til uheldet, og at omstændighederne i øvrigt ikke bekræfter, at kun den ene part er ansvarlig. Selskabet har anført, at selskabet ikke har nedsat klagerens erstatning på baggrund af en tilsidesættelse af tabsbegrænsningspligten i forsikringsaftalelovens § 52 stk. 1. Selskabet har derimod opkrævet klageren halvdelen af den gældende selvrisiko ud fra en ansvarsvurdering af parkeringsskaden.

Af modpartens anmeldelse til selskabet fremgår det, at "jeg bakkede ind i den anden bil", og modparten har efterfølgende til selskabet oplyst, at sammenstødet skete, da begge parter bakkede. Modparten mener ikke, at klageren var ved at køre frem i båsen igen for at undgå uheldet.

Der er ingen uvildige vidner, som kan bekræfte nogen af parternes forklaringer.

Nævnet bemærker indledningsvist, at selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og således kan afgøre skyldsspørgsmålet i forhold til modparten, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Nævnet finder at kunne lægge til grund, at skaden er sket i forbindelse med bakkemanøvre, men at der er uenighed om, hvorvidt klageren ved sammenstødet kørte frem i båsen igen for at undgå uheldet.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at en retsafgørelse i den konkrete situation mest sandsynligt vil resultere i en ligedeling af ansvaret mellem parterne. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse.

Ankenævnet *for* Forsikring

11.

94100

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at parterne har afgivet modstridende forklaringer, og at ingen af forklaringerne er understøttet af uvildige vidner eller andet tilstrækkeligt bevis.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings